

Umožňovatelia a uľahčovatelia islamu

William Kilpatrick

30. júla 2020 ✚ Spoločnosť ✚ Islam

pokračovanie III. časti

John Lennon: „Imagine there is no religion“

Aké pevné je osvietenstvo odrezané od kresťanských koreňov? Je možné vzdorovať džihádu **iba** na základe sekulárnych hodnôt?

Talianska spisovateľka Oriana Fallaciová (1929-2006) ako ateistka vyjadrila pochybnosti, či sekulárne hodnoty dokážu ochrániť západné slobody. Pred svojou smrťou sa stretla s Benediktom XVI. Vyjadrila sa, že v srdci európskej kultúry je čosi „veľké a čisté“, čosi, čo stojí za to brániť. To čosi je úcta k ľudskej dôstojnosti, z ktorej vyplýva rešpektovanie ľudských práv.

Benedikt XVI: Ľudská dôstojnosť nespočíva na osvietenstve, ale na biblickej knihe Genezis; boli sme stvorení na Boží obraz. Západné spoločnosti prídu o svoje slobody, keď osvietenstvo budú považovať za sebestačný hodnotový systém bez vzťahu ku kresťanstvu.

V roku 2004 EÚ prijala novú ústavu, v ktorej bola vylúčená zmienka o príspevku kresťanstva k európskej civilizácii. Sekulárni Európania nedokážu vysvetliť, prečo by hodnoty „ľudských práv, demokracie, rovnosti a vlády zákona“ mali byť podporované. Moderní Európania sú formovaní filozofiami skepticizmu a relativizmu. **Skepticizmus a relativizmus však neposkytuje nijaký dôvod veriť v**

„neodvratiteľné práva ľudskej osoby“.

Obchod s európskymi (aj slovenskými) deťmi ako by neexistoval
Bývalá moslimka a bývalá holandská poslankyňa Ayaan Hirsi Ali musela opustiť Holandsko (aby si chránila živôt svojich potomkov), ktoré ju neochránilo, pretože jeho verzii osvietenstva bol bližší relativizmus a nihilizmus než transcendentná vízia ľudských práv a slobôd.

Dôsledky osvietenstva

Ateistické režimy moderných dejín sú vinné oveľa hroznejšími zločinmi. Komunisti boli vinní za stá milióny vražd, väčšinou proti vlastnému ľudu. Vďaka novej žatve podporovateľov ateizmu veľa počujeme o zločinoch inkvizície pred 500 rokov, ale dvadsať rokov po páde komunizmu **zavládlo hrobové ticho o masových hrobách sovietskych gulagov.**

Stovky miliónov je ťažké si predstaviť na rozdiel od oveľa menšieho počtu odsúdených inkvizíciou. Hoci inkvizícia bola inšpirovaná náboženskou horlivosťou, bola aj brzdená uvedomovaním si inkvizítora, že aj on bude súdený Božími zákonmi. V priebehu 350 rokov španielska inkvizícia odsúdila na smrť zhruba 4 tisíc osôb. Je to síce dosť (asi 10 osôb ročne), ale čo je to v porovnaní so 4000 kňazmi, rehoľníkmi a rehoľnými sestrami, ktorých pozabíjali socialisti a komunisti po nástupe k moci **za pár mesiacov** v roku 1936, a to ich predtým kruto mučili a ponižovali!

Je nepravdepodobné, žeby humanistický osvietený sekularizmus mohol byť základom odporu proti agresívnemu islamu, pretože bol to práve **humanistický osvietený sekularizmus, ktorý vytvoril vákuum** v Európe, ktoré teraz zaplňa islam.

Brigitte Bardotová bola v roku 2004 odsúdená na pokutu 5000 Euro za to, že kritizovala imigračnú politiku, ktorá vedie k „islamizácii Francúzska“. (A to ešte môže byť rada, pretože hrozil jej rok väzenia!)

Vydavatelia si musia dobre rozmyslieť, či vydajú knihu kritizujúcu islam, najprv z obavy pred „fatwami“ a potom tiež, či budú mať státisíce na obhajobu na súdoch, keď ich moslimovia zažalujú.

Analógia: úspech homosexuálnych aktivistov v pretvorení verejnej politiky a školských učebných osnov v Severnej Amerike a v Európe napriek tomu, že tvoria maximálne 2 až 3 percentá obyvateľstva. Z toho vyplýva, že **na zmenu spoločnosti nie je potrebná početná väčšina**. Malá, ale rozhodná menšina dosiahne viac, najmä keď má za sebou podporu súdov a médií. Alebo univerzít. **Univerzity patria k inštitúciám s najnižšou slobodou v spoločnosti**.

Príklady: Saudská Arábia darovala 20 miliónov USD Univerzite Georgetown, 20 miliónov USD Univerzite v Arkansase na vytvorenie programu Stredovýchodných štúdií, 2,5 miliónov Harvardu, 11 miliónov Cornell, 5 miliónov v Rutgers, 5 miliónov v Columbii. Atd. atď. atď.

Ale nielen preto. **V akademickom svete (bez ohľadu na peniaze) existuje akási prirodzená gravitácia k všetkému, čo je vnímané ako protizápadné alebo protikresťanské**.

Západné feministky netrápi, ako zaobchádza islam so ženami (alebo len veľmi okrajovo). Trápi ich iba a výlučne kresťanstvo. A „v lepšom prípade“ kladú na jednu úroveň Taliban s kresťanstvom.

John Lennon: „Imagine there's no religion“. My si nemáme čo predstavovať. Videli sme to v sovietskych gulagoch, masových vraždách Mao ce Tunga a Pol Pota, vo vláde teroru vo Francúzsku.

Za post-kresťanské hodnoty nikto nie je ochotný zomierať. Západ je ohrozovaný islamom a relativistickými ideológiami. Pritom (kresťanské) náboženstvo sa ukázalo ako najlepší strážca slobody.

Ateizmus: úpadok človeka

Katolicizmus je depozitárom najvyšších európskych hodnôt – hodnôt potrebných nielen na obranu pred islamizáciou, ale aj pred **relativizmom, ktorý umožnil islamu rozšíriť sa po celej Európe**. Čo navrhujú ateisti namiesto kresťanstva? Materialistickú evolúciu? Nuž jedným z jej logických záverov môže byť to, že islam si zaslúži vládnuť.

Človek nie je nič špeciálne, vyvinul sa zo zvierat. Aj **islamský korán tvrdí, že niektorí neveriaci (konkrétne Židia) sú potomkami opíc a prasiat**. Evolúcia si však vyžaduje oveľa väčšiu vieru než náboženstvo.

Akú odpoveď ponúkajú na problémy, ktoré sužujú Európu? Je ťažké účinne oponovať vízii človeka ako Allahovho otroka ďalšou **víziou človeka vnímaného ako ako otroka biológie**. Veď čo už môže byť zlé na poverách, keď človeku lepšie pomôžu prežiť?

Darwinisti nám tvrdia, že máme sa správať morálne, ale ľudskú dôstojnosť nemajú na čom postaviť, lebo sa zbavujú hlavného argumentu: že sme boli stvorení na Božiu podobu.

V čom spočíva veľkosť človeka? Na bielkovinách a aminokyselinách? Kade viesť deliacu čiaru medzi dobrým a zlým? Veď aj nacizmus vychádzal z Darwinizmu.

Ku koncu svojho života významný britský historik začal byť ustarostený, že **Západ žije z naakumulovaného kapitálu kresťanskej kultúry.**

Je pozoruhodné, že ešte nie tak dávno Anglicko bolo synonymom poriadku, bezpečia a neozbrojených „bobbies“ (policajto). Azda zvýšená kriminalita je jedným z javov, ku ktorým dochádza vtedy, keď ľudia uveria, že sú iba súborom chemických reakcií žijúcich vo svete náhodných možností a rozhodnú sa podľa toho konať?

Ateisti **ľudskú dôstojnosť vnímajú skôr sentimentálne** než racionálne. Podľa nich nemá význam hovoriť o dobre a zle, ale skôr o víťazoch a porazených.

Multikulturalisti: Prečo Jano nevie prečítať nápis na stene

V Amerike multikulturalizmus je hlavným krédom vyučovaným na školách. V Európe je to oficiálna štátna politika a odchýlka od nej môže človeka priviesť do väzenia. Multikulturalizmus ľudí nezjednocuje, ale rozdeľuje. Rôzne kultúry žijú svoje oddelené životy, izolovane od seba a tiež izolovane od hlavného prúdu.

Kombinácia multikultúrnej otvorenosti a islamskej asertívnosti vytvorila nebezpečnú zmes. Vo Švédsku väčšinu znásilnení a násilných trestných činov páchajú členovia moslimskej imigrantskej komunity. Vo Francúzsku je 751 moslimských *no-go* zón (údaj z roku 2013).

Prečo multikulturalizmus nefunguje? Pretože multikulturalizmus je vlastne **forma relativizmu, v ktorej morálka je závislá od kultúry.** Podľa neho členovia jednej kultúry nemajú čo posudzovať druhé kultúry, pretože by mohli byť obvinení z rasizmu či islamofóbie.

Diktatúra relativizmu v mene „tolerancie“. Multikulturalizmus je odsúdený na krach a je osudový pre spoločnosť, keď má vo svojom strede agresívnu kultúrnu skupinu, ktorá odmieta vyznávať relativizmus.

Úspech islamu je v značnej miere postavený na európskom sebaspochybňovaní.

Podľa multikulturalistov neeurópske národy žili v Raji až kým Kolumbus a ostatní kolonisti neprišli ako hady do rajskej Záhrady a nevnútili im vojny, chamtivosť, otroctvo a kresťanstvo s jeho učením o hriechu.

Multikulturalizmus bol od začiatku antiintelektuálny projekt. Jeho cieľom bolo prehľbiť v učiteľoch a žiakoch **dobrý pocit zo seba tým, že schvaľujú ostatné kultúry a životné štýly.** Uznávajú všetky kultúry. Samozrejme, okrem západnej. Keď však svoju kultúru nepoznáme, ba s ňou pohrdame, asi sotva ju budeme brániť. A pretože je niekedy ťažké zatvárať oči pred islamským násilím, ďalšou multi-kulti taktikou je hrať hru morálnej rovnocennosti. Pritom 95% teroristických útokov páchajú moslimovia.

V USA po 11. septembri si všetci začali klásť otázku, čo zlé urobili.

Ajatolláh Chomejní: „všetko dobré islam získal vďaka meču“.

Komu veriť: multikulturalistom, alebo Chomejnimu a iným islamským autoritám?

Multikulturalizmus sa díva na svet západnými očami. Namiesto toho, aby sa vžil do perspektívy ostatných kultúr, multikulturalisti sa dívajú na svet západnými očami. Inými slovami povedané, predpokladajú, že záujem Západu o spravodlivosť, etiku, rovnosť a slobodu s toleranciou je výsledok evolúcie človeka a nie

ťažko vybojovaný kultúrny výdobytok. Prehliadajú úlohu, ktorú hrala kultúra a **najmä kultúra kresťanská**, pri pomáhaní ľuďom, aby prekonávali svoje vrodené sklony k dehumanizácii, vykorisťovaniu a zotročovaniu druhého. Popierajú hriech – presnejšie povedané **popierajú hriech Nezápadniarov**. Nemalo by byť ťažké povedať, že masaker pútnikov na ceste do svätyne v Iraku je zlo, že idolizácia samovražedných bombových atentátnikov v Palestíne je zlo, či zabíjanie nevinných detí v ruskej základnej škole je zlo, napriek tomu *zlo* nie je slovo, ktoré majú radi.

V Beslane v Rusku v roku 2004 tridsaťdva ťažko ozbrojených moslimských teroristov zajalo 1200 dospelých a detí ako rukojemníkov. Dvadsiatich popravili v prvých hodinách a vystríhali políciu, že budú zabíjať dvadsiatich rukojemníkov za každého zraneného útočníka. Výsledkom trojdenného obliehania bola smrť 350 rukojemníkov, vyše polovica z nich boli deti. Keď to komentátori opisovali, bolo vidno, že neboli zvyknutí používať termíny dobra a zla. Upadli do opotrebovaných klišé „radikálov“, „separatistov“ a dokonca „aktivistov“. Holandský minister zahraničia Ben Bot označil Beslan za „hlbokú ľudskú tragédiu“. Ale tragédia, ako je automobilová nehoda, je niečo, čo nikto nezamýšľa. Použitie tohto slova v kontexte Beslanského masakra odvádza pozornosť od morálnej skazenosti teroristov. Multikulturalizmus neposkytuje nijaký základ, na ktorom by sa dal klásť odpor alebo dokonca určiť existenciu zla.

Čím viac islamskí teroristi vyčínajú, tým hysterickejšie britskí moslimovia trvajú na tom, že **oni** sú terčom útokov „islamofóbov“.

Prílišné zdôrazňovanie toho, čo máme (s moslimami) spoločné, je **zavádzajúce a spôsobuje zmätok v hlavách**, pretože kresťania si myslia, že poznajú islam, pritom ho nepoznajú. Je to mentalita podobná „veď-Rusi-sú-ľudia-ako-my-takže-ich-ideológia-nemôže-byť-taká-zlá“. Áno Rusi sú ako my. Ale komunistická ideológia bola smrteľná.

Prílišné zdôrazňovanie toho, čo máme (s moslimami) spoločné, je zavádzajúce aj z iného dôvodu: **Prečo vlastne byť kresťanom, keď môžem byť aj moslimom?** A tým viac, že islam je teraz na vzostupe a je silný!

Naša spoločnosť moslimom ochotne ustupuje vždy, keď títo vyjadrujú svoju nespokojnosť.

Kresťanskí umožňovatelia a uľahčovatelia

Islam má mnoho podporovateľov v sekulárnom svete. Rovnako znepokojujúce je aj to, že mnoho kresťanov umožňuje šírenie islamistickej agendy. Vždy, keď len môžu, podporia požiadavky moslimov. **Vychádzajú pritom zo zjednodušenej predstavy, že kresťania a moslimovia majú mnoho spoločné.**

Pre mnohých kresťanov podstatou „osvieteného“ kresťanstva je tolerancia a neposudzovanie. V dlhodobej perspektíve to však môže sa ukázať ako osudové, pretože to predstavuje jednu z hlavných prekážok pri rozpoznaní hrozieb, ktorým čelíme.

Otázka: Ako by Kristus dnes reagoval na islam a jeho duchovných predstaviteľov? Tak ako proti farizejom: **vyčítal by im pokrytectvo a nespravodlivosť a že kladú nezniesiteľné bremená na ľudí.** Že učia ľudské prikázania (Mt 15,9) Nazval by ich obielené hroby. Hady, slepí vodcovia.

Takže ako by Ježiš odpovedal moslimským duchovným, ktorí sú oveľa farizejskejší než farizeji kedy boli? Vezmime si islamský zákon šariu v *Reliance of Traveller*. Obsahuje na tisíckach strán detailné opisy, ako

sa modliť, ako sa obliekať, ako jesť, ako sa postiť, ako kupovať a predávať, ako sa stýkať s manželkami.

Islamský zákon je upriamený na čistenie nádoby zvonku. Keď však ide o spravodlivosť a milosrdenstvo, je ďaleko za kresťanstvom. Moslimovia napríklad majú dovolené praktizovať *taqiyyu* (klamstvo). Keď Kristus bol tvrdý na farizejov a saducejov, azda by bol priaznivo naladený voči moslimským apologétom? Keď nazval farizejov klamármi a pokrytcami, čo by povedal o imámoch, ktorí jedno hovoria po anglicky a druhé – úplne iné – po arabsky?

Dvetisíc rokov po Kristovi islamský zákon stanovuje, že ženu pristihnutú pri cudzoložstve treba bičovať alebo ukameňovať. Šaria stanovuje amputáciu zlodejov, vraždy zo cti, trestá apostáziu smrťou. Nemoslimovia sú považovaní nielen za občanov nižšej kategórie, ale za nečistých – správnejší preklad – za špinu (*najis*)! Chcú kresťania toto umožniť v našich krajinách? Nebezpečenstvo môže hroziť od „umožňovateľov islamu“ a ich pastierov. **Pastieri majú chrániť svoje stádo pred falošnými prorokmi.** Podľa niektorých kresťania môžu byť s moslimami „prirodzení spojenci“ v boji proti spoločným nepriateľom: hriechu a sekularizmu. Ale akému hriechu, keď sám Muhammad – najvyšší vzor morálky v islame – mal jedenásť žien a viacero otrokyní – konkubín! Ba vzal si za ženu aj manželku svojho syna (adoptovaného), ktorý sa preto s ňou rozviedol.

Jedným z významných rozdielov medzi arabskou a západnou osobnosťou je to, že v arabskej mentalite **hanba prevažuje nad vinou.** Inými slovami: vedomie osobného hriechu a osobnej zodpovednosti je v arabskom svete nižšie.

Ako môže byť spoločný základ s moslimami, keď láska k blížnemu sa vzťahuje iba na moslimov? Okrem toho značná časť „spoločného“ sa stratí, keď si uvedomíme, že katolícka Cirkev neprijíma tvrdenie, že Muhammad dostal zjavenie od Boha.

Problémom je to, že **kresťania nie sú si vedomí súčasnej hrozby islamu.** Na Západe kresťania sú upokojení dôrazom na podobnosti, pričom zabúdajú, že ľahko môžu stratiť pôdu nielen kultúrnu, ale aj zemepisnú. Kresťania si čoskoro všimnú nezrovnalosti medzi uisťovaním o spoločnej pôde a realitou moslimského správania.

V čom nachádzame spoločnú pôdu, keď ide o džihád, rovnosť muža a ženy, otroctvo, amputáciu zlodejov, osud apostatov, status nemoslimov? **A kde je to spoločné s islamom, ktorý verí, že v posledné dni moslimský Isa (Ježiš) sa vráti a zničí kresťanstvo, rozbije kríže?** Prečo by kresťania mali rešpektovať islam, keď tento je okamžite náchylný používať násilie a je pohrdá kresťanstvom? Keď cirkevní predstavitelia dávajú najavo svoj rešpekt voči islamu, **rešpekt voči islamu to nezvýši, ale môže mať za následok zníženie rešpektu kresťanov voči svojim pastierom,** ktorí riskujú stratu svojej dôveryhodnosti.

Katolícka cirkev môže takto čeliť ďalšiemu škandálu, a to že zamlčovala a minimalizovala obrovskú priepasť rozdeľujúcu islam a kresťanstvo. Keď táto priepasť sa stane zjavnejšia radovým katolíkom, dôveryhodnosť Cirkvi bude opäť spochybňovaná. Keď bude hrozba vzrástajúceho sa islamu narastať, mnoho katolíkov môže dospieť k presvedčeniu, že boli zavádzaní v tak kľúčovej otázke svojej bezpečnosti. Sťažnosť voči Cirkvi bude znieť: „Prečo ste nám nepovedali celú históriu o islame?“

Toto zamlčovanie má aj ďalší nezamýšľaný účinok. Ateistov a sekularistov to len utvrdí v tom, že kresťanstvo a islam majú jeden spoločný základ. Keď sa kresťanské duchovenstvo identifikuje s moslimským duchovenstvom, to iba posilní ateistický argument, že medzi tými dvomi vierami je minimálny rozdiel.

Islam je postavený na odmietnutí základných kresťanských právd: Trojica, Kristovo božstvo, Vzkriesenie a dokonca Kristovo ukrižovanie.

Podľa knihy *Christianity, Islam and Atheism: The Struggle for the Soul of the West* preložené s miernymi úpravami textu a s aktualizovaním niektorých informácií, zverejnené so súhlasom autora.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/umoznovatelia-a-ulahcovatelia-islam/>